

Kommittémotion

Motion till riksdagen: 2014/15:3044

av Julia Kronlid och Björn Söder (SD)

med anledning av skr. 2014/15:65 Verksamheten i
Europeiska unionen under 2014

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 1, om att regeringen ska verka för en omförhandling så att svenska folket kan ges möjlighet att ta ställning till om Sverige ska lämna det överstatliga EU.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 1, om folkomröstningar.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska verka för att icke-euroländer ska undantas från Europa 2020-målen.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska verka för att Sverige inte ska delta i den europeiska planeringsterminen.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska presentera ett förslag till ett nationellt reformprogram för riksdagen genom en särskild skrivelse.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om krav på nya länder när det gäller medlemskap i EU eller kandidatstatus för något land.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om en avveckling av Europeiska utrikestjänsten.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska verka för att minimera förekomsten av delegerade akter

och att samråd ska ske med EU-nämnden innan varje överföring av normgivningsmakt och innan utnyttjandet av normgivningsmakt.

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om upphandling av försvarsmateriel.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om EU:s förstärkta roll i FN:s generalförsamling.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om EU:s grannskapspolitik.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om ökat humanitärt stöd till Ukraina.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om EU:s sanktioner mot och relation med Ryssland.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om viseringsfrihet gentemot EU.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om EU:s hantering av fredsprocessen i Mellanöstern och bistånd till den palestinska myndigheten.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om EU:s hantering av Hamas.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att inom EU verka för ett erkännande av Västsahara som stat.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om åtgärder för att stödja utsatta minoriteter och finna en lösning på konflikten mellan Syrien och Irak.
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om kraftfullare åtgärder för att motverka terrorism och stoppa terroristresor från Europa.
21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om Sveriges utträde ur unionen för Medelhavsområdet.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att motverka ett gemensamt konsulärt system.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken.

24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att exportbidrag som är direkt skadliga för utvecklingsländernas självförsörjningsgrad ska avskaffas.
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP) ska följa Världshandelsorganisationens standard.
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP) ska innehålla en positiv lista där det radas upp vad som ska vara föremål för frihandelsavtalet.
27. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om att regeringen ska verka för att Sverige i likhet med Storbritannien och Danmark får ett formellt undantag från att införa euron som valuta.
28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om att kreditvärderingsinstitut även i framtiden ska ligga under Finansinspektionens tillsyn.
29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om att motverka skatt på finansiella transaktioner (FTT, financial transaction tax).
30. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om att avstå från ett administrativt samarbete om punktskatter.
31. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om att regeringen tydligare bör driva linjen att Sverige ska ha momsbefrielse för mindre ideella föreningar.
32. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om EU:s budget.
33. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om att regeringen ska utnyttja sitt veto för att stå utanför en europeisk åklagarmyndighet.
34. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om att regeringen bör utreda och redovisa negativa effekter av Schengensamarbetet och EU:s fria rörlighet.
35. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om att Schengensamarbetet i sin nuvarande form omedelbart ska avvecklas.
36. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om regeringens arbete för att efterleva Dublinförordningen.

37. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen del 5, om vidarebosättning genom UNHCR.
38. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om ett utökat humanitärt stöd från EU till krisens närområden.
39. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 6, om att sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik är en nationell fråga som bör avgöras i Sveriges riksdag.
40. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 6, om utstationering av arbetskraft.
41. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 6, om kvotering.
42. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 6, om en regelbunden utvärdering av de reella effekterna av fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt.
43. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 7, om att strukturreformer och tillväxtfrämjande åtgärder inte får vara kostnadsdrivande.
44. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 7, om att frågeställningar om infrastruktur och transportföretag i allt väsentligt bör hanteras på nationell nivå.
45. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 8, om att den föreslagna EU-regleringen om minskade kostnader vid utbyggnad av höghastighetsnät ska ske i direktivform i stället för i form av en förordning.
46. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 8, om att så mycket som möjligt av medlemsländernas flygledning och trafikbestämmelser ska skötas på nationell nivå.
47. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 8, om att den europeiska energihandlingsplanen bör utvärderas när det gäller energiprisernas utveckling, elnätens funktion, kostnader för investering i infrastruktur samt handlingsplanens påverkan på det globala koldioxidläckaget.
48. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 8, om att energihandlingsplanens kostnadsutveckling när det gäller subventioner av förnybar energi bör utvärderas.
49. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om att regeringen ska verka för att avskaffa den gemensamma jordbrukspolitiken.

50. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om tillfälligt bevarande av mjölkkvoterna.
51. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om förbättrade villkor för mjölkbönder enligt motionens intentioner.
52. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om att regeringen ska verka för att varje medlemsstat får införa de sjukdoms- och smittkontroller som den anser nödvändiga.
53. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om att regeringen ska verka för att ett generellt förbud mot slakt utan bedövning införs på EU-nivå.
54. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om att regeringen ska verka för att Sverige ska få möjlighet till undantag som gör att vi kan stoppa importen av kött som kraftigt avviker från intentionerna i den svenska djurskyddslagstiftningen.
55. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om att regeringen ska verka för att avskaffa den externa fiskeripolitiken.
56. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att regeringen vid förhandlingar inom den klimat- och energipolitiska ramen ska verka för att EU:s medlemsstaters åtaganden ska kunna justeras.
57. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att kärnkraft vid förhandlingar inom den klimat- och energipolitiska ramen ska likställas med förnybar energi.
58. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att regeringen ska driva som svensk linje att EU:s medlemsstater, inom ramen för internationella klimatavtal, inte bör anta väsentligt större mål om minskning av utsläpp av växthusgaser än resten av världen.
59. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att regeringen inom EU bör driva frågan om att klimatfokuset bör ligga på energiforskning.
60. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att regeringen bör driva linjen att EU:s medlemsstater vid beräkningen av nettoutsläpp av klimatgaser ska kunna tillgodogöra sig faktiska nettoutsläpp som inkluderar markanvändning.
61. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 11, om en ny inriktning för EU:s kulturpolitik.
62. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 11, om att idrottspolitiken ska förbli en nationell angelägenhet.

63. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 11, om att de anslagna forskningsmedlen i Horisont 2020 ska stanna inom EU och inte överförs till tredjeländer.
64. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 11, om att de enskilda utbildningsanstalterna ska få styra mer över de medel som anslås för Horisont 2020.
65. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 11, om att satsningarna på Horisont 2020 i större omfattning bör göras efter excellens.
66. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 11, om att de ekonomiska satsningarna på Erasmus för alla ska stanna inom EU.
67. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 11, om att Erasmus för alla inte ska innehålla förslag där medlemsländerna är bäst lämpade att lösa problemen på nationell nivå.

Del 1 – Den övergripande utvecklingen i EU

Lämna den överstatliga unionen samt folkomröstning

Sverigedemokraterna anser inte att det är rätt eller rimligt att EU:s regelverk står över de lagar som stiftas av Sveriges riksdag, det svenska folkets företrädare. Det svenska folket har aldrig blivit tillfrågat om detta utan röstade ja till ett helt annat EU än vad EU utvecklats till i dag. Sverige var redan innan EU-inträdet 1995 en högteknologisk, framgångsrik välfärdsstat med stark export, högkvalitativa produkter och tjänster, hög arbetsmoral och ett välorganiserat samhälle. Allt detta lyckades svenskarna skapa utan en överstatlig union vars lagar har företrädare över våra egna. Sveriges riksdag har i många frågor reducerats till transportkompani utan reellt inflytande.

Vi anser att svenskarna bäst bestämmer själva över sin egen framtid och vill därmed att Sverige ska lämna den överstatliga unionen för att återgå till att samarbeta inom Efta eller liknande om möjligt. Vidare vill vi se ett samarbete som inkluderar andra aspekter där alla Europas länder har ett gemensamt intresse att samarbeta, exempelvis rörande brottsbekämpning, miljö och gränskontroll. När ett sådant alternativ är framförhandlat vill vi ge svenska folket möjlighet att säga sitt i en ny folkomröstning där man för första gången får säga sitt om Sveriges medverkan i en överstatlig union.

Del 2 - Frågor under allmänna rådet

Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen

Sverigedemokraterna anser att det är dags att EU tar ett steg tillbaka. Även om vi tycker att Europa 2020-målen i sig är sympatiska, finns det anledning att ifrågasätta om det verkligen är så EU ska fungera – med gemensamma mål som omvandlas till en harmoniserad strategi som i sin tur omvandlas till EU:s gemensamma rekommendationer om reformer i medlemsstaterna. Konvergensen mellan medlemsstaternas ekonomier och tillväxt kommer nog snarare till genom sund konkurrens mellan medlemsstaterna och marknadstillträde inom unionen, än genom harmoniserad utbildningspolitik och användningen av strukturfonder. För 2015 föreslår kommissionen också att ett helhetsgrepp om EU:s ekonomi tas med hjälp av tre huvudlinjer: stimulans till investeringar, en förnyad vilja till strukturreformer och en ansvarsfull finanspolitik. Sverigedemokraterna ifrågasätter nyttan med detta och menar att de problem som finns i respektive medlemsstat behöver lösas på nationell nivå för att ge bäst effekt, utan att kommissionen tar ett helhetsgrepp om saken. Kommissionens investeringsplan om 315 miljarder euro, som medlemsstaterna uppmanas ställa sig bakom, är bara ett av otaliga steg på vägen mot mer federalisering av EU och ter sig alltmer som ett luftslott. Själva tanken på EU som en förutbestämd ”konvergensmaskin” är det dags att ifrågasätta. Det finns ett oroväckande drag hos samtliga EU:s institutioner av såväl top-down-perspektiv som en idé om ”en storlek passar alla”.

Angående den europeiska terminen anser Sverigedemokraterna att det är något som bör förpassas till en krets av närmast sörjande och den krets av medlemsstater som står beredda att bli finanspolitiskt annekterade.

Man ser hela tiden hur den europeiska planeringsterminen breder ut sig trots att kommissionen talar om att den ska bli smalare och mer effektiv. Från att ha varit ett i huvudsak makroekonomiskt verktyg inkluderar den numera även rättspolitiska och sociala frågor som förvisso anknyter till finanspolitiska utgifter, men som knappast förväntades ingå i kommissionens granskning från början. Kommissionen har tagit den förstärkta ekonomiska styrningen till intäkt för att ge rekommendationer på sådana områden som socialpolitiken, och den europeiska planeringsterminen har på kort tid utvecklats till att bli ett av de starkaste verktyg EU har för att på kvasiformell väg påverka medlemsstaterna. Sverigedemokraterna anser att regeringen snarast bör verka för att den europeiska planeringsterminen endast ska omfatta de länder som omfattas av stödprogram eller ingår i eurogruppen.

Som Sverigedemokraterna tidigare år anfört är de nationella reformprogrammen en av de avgörande bitarna för att EU ska kunna utöva inflytande över en medlemsstats finanspolitik. När kommissionen gör analyser av medlemsstaternas ekonomi inom ramen för den europeiska planeringsterminen, så beaktas inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits. För att medborgarna och de partier som är EU-skeptiska ska kunna dels ta del av och dels bilda opinion kring hur EU påverkar medlemsstaterna och vilka krav EU bör ställa på en medlemsstat, är det av avgörande vikt att regeringens förslag till nationellt reformprogram tillställs riksdagen i en särskild skrivelse.

Utvidgningsprocessen

Den förhastade och dåligt planerade utvidgningen av EU har sedan länge haft kännbara negativa konsekvenser för svenska folket såsom omfattande social turism, urholkning av den svenska arbetsrätten och lönedumpning, vidare har utvidgningen orsakat enorma kostnader för Sverige genom att behovet av strukturfondsstöd till de nya medlemmarna ökat. Då unionen utvidgas samtidigt som integrationen och överstatligheten utvecklas och fördjupas påverkas de välskötta länderna oundvikligen av de nya medlemsländernas problem med dåligt skött ekonomi, fattigdom, korruption och organiserad brottslighet. Sverigedemokraterna ser med oro på det faktum att unionen inom en inte allt för avlägsen framtid kan uppta länder som präglas av sinsemellan ouppklarade allvarliga konflikter relaterade till gränser, handel, namn och etnisk tillhörighet. De nya potentiella medlemsländerna riskerar även att ytterligare urholka EU:s gränsskydd då handel med identitetshandlingar och korruption inom poliskårerna är regel snarare än undantag. Om en utvidgningsprocess ska leda till en positiv utveckling i nya potentiella medlemsstater vad gäller genomförandet av reformer måste också EU bli mycket tydligare i sina krav och mer konsekventa vad gäller konditionalitet, alltså att länder uppfyller sina åtaganden innan eftergifter görs från EU:s sida.

Sverigedemokraterna anser därför att regeringen bör använda sitt veto för att stoppa varje inledande av anslutningsförhandlingar tills dess att alla inre konflikter är lösta, landet ifråga har uppnått en BNP som inte väsentligt understiger EU:s genomsnitt, landet kan garantera det yttre gränsskyddet och påvisa mätbara framsteg i kampen mot korruption och organiserad brottslighet, och innan ett nytt kandidatland godkänns måste Köpenhamnskriterierna i realiteten vara uppfyllda och inte bara vara en papperskonstruktion.

EU:s utrikestjänst

Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom den utveckling som sker i EU att alltmer av utrikespolitiken ska förflyttas från respektive medlemsland till EU och EU:s utrikestjänst. Vi kan instämma i mervärdet i en gemensam EU linje i stora viktiga frågor så länge det görs med konsensus mellan medlemsstaterna och varje medlemsstat också fortsatt har en frihet att föra sin egen utrikespolitik i enlighet med sina intressen. Vi ser däremot inte behovet av en särskild utrikestjänst och utrikesrepresentant för EU.

Sverigedemokraterna anser att regeringen i EU bör värna och stärka svenska utrikespolitiska intressen i stället för att helt överge svensk utrikespolitik åt EU. Med hänvisning till detta är det vår uppfattning att Europeiska utrikestjänsten bör avvecklas.

Kommittéförfarande och delegerade akter

Det som huvudsakligen oroar Sverigedemokraterna inom detta område är att Lissabonfördraget gav långtgående normgivningsmakt till kommissionen, normgivningsmakt som Sverigedemokraterna i stället anser hör hemma hos medlemsstaterna. Mycket av det som kommissionen numera kan besluta om och som göms bakom ”tekniska anpassningar till Lissabonfördraget” är i själva verket betydande överflyttningar av makt till Bryssel. Sverigedemokraterna anser att regeringen ska tillse att deras representanter i Coreper motsätter sig ytterligare utnyttjanden av den delegerade makten. Sådana flagranta överflyttningar av normgivningsmakt ska inte heller ske genom s.k. A-punkter. Varje enskild möjlighet för kommissionen att utnyttja sin möjlighet att anta regler via delegerade akter bör diskuteras enligt den särskilda ordning som föreskrivs i regeringsformen.

Del 3 – EU:s förbindelser med omvärlden

Utrikes- och säkerhetspolitik

Sverigedemokraterna ser med oro på att Europeiska rådet vill driva EU till en alltmer sammanvävd militär organisation. När ett alltmer överstatligt EU beslutar om militära insatser där riksdagens inflytande är begränsat innebär det i praktiken att Sverige är med i en militär allians. Sverigedemokraterna anser det vara tveksamt om denna förändring i svensk utrikespolitik är förankrad hos det svenska folket. Därför menar Sverigedemokraterna att regeringen inom EU ska verka för en linje där säkerhets- och försvarspolitik i huvudsak ska ligga på respektive medlemsland, samt motverka en

inriktning som går mot en sammanvävd militär organisation. Om samarbete i stora frågor är nödvändigt ska det ske på mellanstatlig basis.

Utöver detta menar vi att det är ett oundgängligt behov för det svenska försvarets framtida utveckling att ha tillgång till en tekniskt välutvecklad försvarsindustri med bred kompetens. En svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri. Regeringen bör därför hålla en linje som håller fast vid möjligheten att kunna ta sådana hänsyn om ett medlemslands säkerhetsintressen står på spel. Detta är nödvändigt om vi vill att försörjningstryggheten ska genomsyra försvarsmaterieförsörjningen av vår försvarsmakt.

EU som aktör i FN

EU:s arbete inom FN regleras av resolution 65/276 av den 11 maj 2011, och resolutionen bygger vidare på resolution 3208 av den 11 oktober 1974 som gav den europeiska ekonomiska gemenskapen observatörsstatus i FN. Resolutionen från 2011 ger EU:s institutioner rätt att föra unionens talan i FN, istället för representanter från EU:s ordförandeland. 2011 års resolution ger också EU:s institutioner, även då den understryker att EU inte är medlemsstat, långtgående rätt att agera som en sådan.

Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom detta, vilket partiet ser som ett steg i utvecklingen mot ett federalistiskt EU som har som slutgiltigt mål att ersätta medlemsstaternas representation i FN. Sverigedemokraterna är av uppfattningen att FN, i och med det viktiga arbete staten Sverige historiskt bidragit med, kommer att gå miste om en betydelsefull röst. EU är inte en stat och Sverigedemokraterna motsätter sig kraftigt en utveckling mot att fallet blir så.

Därför anser Sverigedemokraterna att regeringen bör verka för att EU:s förstärkta rätt att föra talan i FN upphävs alternativt begränsas för att inte inskränka på medlemsstaternas rätt att framföra åsikter i FN.

EU:s grannskapspolitik

Sverigedemokraterna anser att regeringen bör arbeta för att stoppa den överstatliga inriktningen EU och verka för ett EU med mellanstatligt samarbete mellan fria självständiga stater samt en renodlad frihandelszon som utvidgas genom frihandelsavtal med utomstående stater i stället för upptagande av ytterliga medlemsstater. Vi anser det vara av stor vikt att EU upprätthåller goda relationer och handelsförbindelser med

grannskapet och vi anser det viktigt att värna varje lands rätt till territoriell integritet och suveränitet och möjlighet att göra fria val utan påtryckningar från utomstående parter.

För att ett fördjupat samarbete och integration med grannskapet långsiktigt ska fungera mot bakgrund av EU:s överstatliga inriktning anser vi att villkoren för att ingå associeringsavtal måste skärpas. Det räcker inte med ett samarbete efter ett genomfört avtal, utan vi vill se tydligare reformer och uppfyllda krav innan avtal ingås om bl.a. arbete mot korruption och organiserad brottslighet, fungerande rättsstat, fungerande gränskontroller, säkerhet, demokrati och mänskliga rättigheter. Vidare måste det påpekas att stor försiktighet måste iaktas när det gäller beslut om nya stödpaket för särskilt det södra grannskapet, eftersom omfattningen av sådana paket riskerar att bli mycket kostnadsdrivande för unionen i ett läge när många medlemsländer redan befinner sig i ekonomisk kris. Det är därför av vikt att ytterligare sådana beslut inte är tvingande på EU-nivå utan överläts till sådana medlemsstater som anser sig ha kapacitet för detta. Detta menar Sverigedemokraterna borde vara den svenska linje som regeringen ska verka för.

Ukraina

Krisen i Ukraina har fått katastrofala konsekvenser för det ukrainska folket och landets ekonomi. Sverigedemokraterna anser att Sverige och Europa bör vidta åtgärder för att stärka handelsförbindelserna med Ukraina och stärka landets näringsliv. I linje med vad Sverigedemokraterna tidigare motionerat ställer sig partiet positivt till att EU:s lyfter handelshinder mot Ukraina. Sverigedemokraterna anser även att regeringen bör arbeta för en mer omfattande humanitär insats riktad till de områden som drabbats hårdast av striderna i Landet.

Ryssland

Det är tydligt att Rysslands agerande strider mot internationella avtal och kränker Ukrainas territoriella integritet både vad gäller agerandet på Krim och i de östliga delarna i Ukraina. Utifrån vår principiella utgångspunkt att värna alla staters suveränitet, självbestämmande och territoriella integritet är vi kritiska till den överstatliga inriktningen inom EU som undergräver detta. Med samma utgångspunkter är vi naturligtvis ännu mer kritiska till Rysslands stormaktsfasoner som bryter mot internationella lagar och dessutom utgör ett säkerhetspolitiskt hot i vårt närområde. Sverigedemokraterna ställer sig positiva till EU:s starka reaktion mot Rysslands agerande på Krim och i östra Ukraina. Sverigedemokraterna ställer sig vidare bakom att

avbryta förhandlingarna om det nya samarbetsavtalet och avtalet om förhandlingsprocessen om viseringsfrihet. Sverigedemokraterna anser liksom regeringen att ämnen som mänskliga rättigheter och demokrati fortsatt bör ha en framträdande ställning då samtal förs mellan EU och Ryssland. Sverigedemokraterna står bakom det paket av sanktioner som EU infört mot Ryssland hittills, och partiet står öppet för att utvidga dessa och anser att Sverige inom EU ska ställa sig bakom ytterligare sanktioner mot Ryssland om det skulle visa sig nödvändigt.

För att sanktionerna ska ge största möjliga effekt uppmanar Sverigedemokraterna även regeringen att i EU arbeta för en tydlig utvärdering och uppföljning av sanktionernas effekter och eventuella tillkortakommanden.

Viseringsfrihet

Sverigedemokraterna är av åsikten att viseringsfrihet endast ska ges för medborgare i länder som är stabila rättsstater, har låg korruption och obetydliga problem med organiserad brottslighet och terrorism. Regeringen bör verka för att kravet på visering för resande från Balkan återupprättas respektive behålls.

Principiellt ser Sverigedemokraterna positivt på att medborgare från länder i EU:s närområde reser till EU för att studera eller fylla luckor i arbetsmarknaden som inte på annat sätt går att fylla i. Dessa personers erfarenheter i Europa kan också ha väldigt positiv inverkan på vederbörandes hemländer efter att de återvänt. Dessa i och för sig lovvärda syften motiverar dock inte en generell viseringsfrihet då de som studerar och har jobb sällan får problem att få visum. Visum och underlättande för att få visum bör även i framtiden tilldelas efter individuella skäl så länge landet i fråga inte uppfyller ovanstående krav.

Fredsprocessen i Mellanöstern

Sverigedemokraterna anser att målet med EU:s Mellanösternpolitik bör vara en varaktig fred där båda parter kan leva i fred och säkerhet. Sverigedemokraterna ser det som omöjligt att Hamas kan bli en del av en sådan långsiktig lösning. Hamas är en terrororganisation som vill förinta staten Israel och det judiska folket, och som sedan 2005 har skjutit över 11 000 raketer mot Israel. Det är beklagligt att EU har tagit bort Hamas från EU:s lista av terrororganisationer och EU bör skyndsamt ta fram de uppenbara grunder som finns till att återföra dem på listan över terrorister.

Sverigedemokraternas förtroende för Fatah och den palestinska myndigheten (PA) är lågt då de bidrar till att sprida antisemitisk propaganda, avlöna terrorister och mördare

samt uppmanar till terrorhandlingar. EU betalar stora biståndsmedel till den palestinska myndigheten. Sverigedemokraterna anser att villkor för att den palestinska myndigheten ska erhålla bistånd ska vara att den upphör med alla belöningar för och hyllningar av terrorism, uppmaningar till terrordåd samt tar tydligt avstånd från antisemitism och visar prov på vilja att styra i enlighet med demokratiska principer och mänskliga rättigheter. De bör också uppvisa en trovärdig vilja att ha en fredlig relation med Israel. Sverigedemokraterna anser att regeringen inom EU bör arbeta för ett stopp för bistånd till den palestinska myndigheten tills dessa krav är uppfyllda, samt att EU inte ska anse en statsbildning där Hamas ingår som legitim och att EU åter ska stämpla Hamas som terrororganisation.

Västsahara

Sverigedemokraterna stöder ett erkännande av Västsahara som stat. Vägen till att bygga en fungerande stat i Västsahara kräver en folkomröstning och fredsförhandlingar med Marocko. Marocko visar ingen vilja till samarbete i frågan, landet sköter också den humanitära situationen i Västsahara dåligt. Sverigedemokraterna anser att det därför är nödvändigt att regeringen sätter press på Marocko genom att erkänna Västsahara som stat och genom att verka för detta inom EU, samt att arbeta för att möjliggöra en folkomröstning för självständighet.

Sverigedemokraterna anser att riksdagens beslut av den 5 december 2012, om att Sverige ska erkänna den saharisk-arabiska republiken i Västsahara och att Sverige även ska verka för detta inom EU måste få genomslag under det kommande året. Om regeringspartierna inte har ändrat sin uppfattning i frågan finns riksdagsmajoritet och regeringsstöd för erkännandet.

Irak och Syrien

Det fruktansvärda kriget i Syrien och Irak har varit särskilt förödande för minoriteter och i synnerhet ländernas kristna minoriteter. I och med IS härjningar har situationen förvärrats ytterligare och efter att den kristna befolkningen dödats eller fördrivits från sina hem har man påbörjat ett folkmord och en förintelse av det oersättliga kristna och förhistoriska kulturarvet. Från att år 2003 ha funnits ca 1,2 miljoner kristna bara i Irak, uppskattas nu antalet ha sjunkit till 150 000 – 400 000. Förenta nationernas expert på minoritetsfrågor betecknar utvecklingen för områdets minoriteter som förödande och oåterkallelig.

Irak är en problematisk statsbildning då landet innefattar ett flertal religiösa och etniska minoriteter som visar på uppenbara svårigheter att samexistera fredligt. Nineveslätten var historiskt en del av det assyriska kungariket och kristna och andra minoriteter har under lång tid utgjort en majoritet i området. Dessa grupper kräver att området ska få långtgående autonomi inom den irakiska statsbildningen.

Kurderna har länge haft en varierande men betydande grad av självstyre inom Irak. I dagens instabila situation har kurderna uppvisat förmåga att försvara de områden som de anser tillhör dem. Kurderna har, jämfört med andra minoriteter i området, visat stor vilja till demokratisk utveckling. Kurderna har även visat ett engagemang för MR då de gett skydd åt andra minoriteter som drabbats av IS framfart. Sverigedemokraterna stödjer utökad autonomi och självständighet för såväl kurder som kristna. Beslut måste dock fattas efter noggrant övervägande för att förhindra att nya konflikter uppstår.

Sverigedemokraterna anser därför att regeringen i EU bör verka för att uppmärksamma de humanitära och kulturella värden som håller på att gå förlorade i inbördeskrigens Syrien och Irak, att FN upprättar en säker zon för utsatta minoriteter i konfliktområdena i Syrien och Irak samt visa sitt tydliga stöd för de kristna och andra utsatta minoriteter i området. Vidare bör regeringen i EU verka för att öka de humanitära insatserna i konfliktområdena – för att förhindra situationer liknande den med de svältande flyktingarna i Sinaibergen. Regeringen bör i EU även verka för att en långsiktig, konstitutionell lösning utarbetas, som i praktiken tar hänsyn till, skyddar och bevarar områdets religiösa och kulturella minoriteter, för att det skapas ett område för kristna på Nineveslätten med egen autonomi och för en långsiktigt hållbar lösning som tar hänsyn till kurdernas anspråk på utökat självstyre.

Terrorism och terrorresor

När allt fler personer i Europa väljer att stödja terrorism, antingen genom aktiviteter inom Europa eller genom att resa utanför Europas gränser, så krävs ett ökat europeiskt fokus för att motverka terrorism. Vi välkomnar de initiativ som tagits från EU för att motverka förekomsten av så kallade ”foreign fighters” men anser inte att aktuella strategier varit tillräckliga. Det är viktigt att varje land tar sitt eget ansvar och genomför nödvändiga lagändringar för att stoppa terrorism och terrorresor, men vi välkomnar samtidigt ett samarbete och dialog mellan Europeiska länder för att göra arbetet så effektivt som möjligt med tanke på den fria rörlighet som råder inom EU och Schengen. Sverigedemokraterna menar att vi dels måste förebygga så människor inte deltar i terrorresor och verka för att européer som väljer att resa till länder utanför Europa för att ansluta sig till terrororganisationer inte ska få möjlighet att resa tillbaka till Europa utan

konsekvenser. Det ska vara olagligt att resa från unionen för att ansluta sig till terroristorganisationer i andra länder. Personer som ändå reser utomlands för att strida för terrororganisationer och som har dubbla medborgarskap ska fråntas sitt nationella medborgarskap inom EU. Utländska medborgare med kopplingar till terroristnätverk ska utvisas från unionen. Vidare bör det prövas hur en EU-medborgare med enkelt medborgarskap ska kunna fråntas detta, efter att personen valt att ansluta sig till terroristorganisationer i länder utanför Europa. Detta är viktigt i flera perspektiv, dels för att inte ytterligare bidra till att destabilisera regionen i Syrien och Irak, dels för att avhjälpa det mänskliga lidande som pågår där, dels för att värna säkerheten i Europa och förhindra ytterligare radikaliserings och dels för att minska risken för terrorbrott i Sverige!

Medelhavsunionen

Den 13 januari år 2015 träffades ett strategiskt avtal mellan den europeiska sociala kommittén och sekretariatet för Medelhavsunionen UfM. Avtalet syftar till att stärka banden mellan parterna, informationsutbyte och samarbete kring olika projekt och verksamheter. Detta efter att Medelhavsunionen enligt dess ordförande Fathallah Sijilmassi under det senaste decenniet ”försumrats” av EU. EU har vid sidan av Medelhavsunionen ett långtgående samarbete med länderna runt Medelhavet inom det s.k. södra partnerskapet.

Barcelonaprocessen var inledningsvis ett mellanstatligt samarbete som syftade till att främja MR-frågor, demokrati och handel. De diskussioner om omstöpning av grunderna för UfM till att omfatta mer politiska reformer som har refererats i tidigare redogörelser är ett tecken på att Medelhavsunionen är på väg mot ett mer överstatligt samarbete liknande EU. Sverigedemokraterna ser positivt på att länderna i det södra partnerskapsområdet visar en vilja till samarbete inbördes, men har som ståndpunkt att Sverige bör lämna Medelhavsunionen då det är svårt att se mervärdet av Sveriges ytterligare inblandning utöver det befintliga samarbetet inom det sydliga partnerskapet. Sverigedemokraterna anser därför att regering bör arbeta för att förhindra ytterligare fördjupning av samarbetet mellan Medelhavsunionen och EU.

Konsulär beredskap

EU:s alltmer fördjupade samarbete i konsulära frågor har visserligen medfört vissa fördelar. Det är dock värt att komma ihåg att ett av de mest grundläggande kännetecknen för en suverän stat är möjligheten att upprätthålla egna diplomatiska representationer, och den konsulära frågan kan inte isoleras från detta. Det är därför enligt vår mening så att vi bör se konsulära frågor som en fråga där Sveriges och de övriga medlemsstaternas nationella kompetens strikt bör värnas och där regeringen bör motverka att det konsulära samarbetet går mot en gemensam EU-representation.

Den gemensamma handelspolitiken

Vi är positiva till handel och anser att Sverige inom såväl EU som i internationella forum, såsom WTO, ska verka för en öppen och fri handel. Vi instämmer även i uppfattningen att ökad handel ger ökad tillväxt som i sin tur skapar bättre ekonomiska förutsättningar för länder och deras medborgare. Liksom tidigare sluter vi även upp bakom uppfattningen att frihandel kan vara en starkt välståndsskapande kraft för såväl fattiga som mer utvecklade länder. Att värna principen om frihandel är därför både ett globalt och ett svenskt intresse. Även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken, t.ex. ska vi kunna ställa motsvarande krav på djuretik på de animaliska produkter vi importerar som de inhemskt producerade produkterna. Vi ser även vikten av att handelsavtal ska innefatta bl.a. CSR och miljöaspekter där prioriteringen ligger i ett minskat koldioxidläckage. Sverigedemokraterna anser att subventioner, såsom EU:s exportbidrag, som är direkt skadliga för utvecklingsländernas självförsörjningsgrad ska avskaffas.

TTIP

Sverigedemokraterna ser betydelsen av att skapa globala handelsavtal i sin helhet, men vi vill även belysa vikten av dess innehåll och hur detta påverkar den svenska marknaden. Vi är generellt positiva till ett handelsavtal mellan EU och USA – det s.k. TTIP – och vi tror att detta kommer att stärka den svenska industrin genom borttagandet av både tariffära samt befintliga icke-tariffära handelshinder men även genom att förebygga tillkomsten av nya handelshinder.

Sverigedemokraterna ser positivt på USA:s uttalade indikationer om transparens, deltagande och ansvarstagande och vår förhoppning är att framtagna standardiseringar styr mot redan befintliga handelsmekanismer i WTO:s avtal. Avtalet innehåller dock väldigt många faktorer och komplexiteten är påtaglig när det gäller bl.a. det tekniska och de icke-tariffära regelhindren, jämfört med borttagande av t.ex. ekonomiska tullar.

Sverigedemokraterna ser vikten av att i första hand se över de områden som har störst möjlighet till regelsamarbete än att försöka hitta gemensamma nämnare för alla sektorer. Dessutom behövs en förståelse av att vissa regelverk är svåra att samköra pga. olika myndighetsstrukturer samt olika produktregelverk. Vi anser att en gemensam minsta nämnare gällande de olika sektorerna ska generera avkastning, ökad marknadsintegration samt i viss mån skydd av nationella intressen samt att handelsrelationer med tredjeland inte får försämrats. Gällande utfallet i de olika sektorerna vill vi poängtera att redan framtagna prognoser är just generella uppskattningar. Rapporter som visar vilka sektorer eller olika regioner som gynnas av handelsavtalet är osäkra. Även om vår generella uppfattning av avtalet i sin helhet är positiv gällande industrins exportmöjligheter så vill vi dock flagga för vissa klausuler i avtalet.

Sverigedemokraterna anser att tvistlösningsklausulen (ISDS) ska tas i största beaktning gällande hur denna kommer att utformas i det slutgiltiga avtalet. En tvistlösningsklausul av ren Naftamodell är något som Sverigedemokraterna inte kan ställa sig bakom. Vi vill vidare se att det blir fråga om en lista där de delar som ska vara föremål för ett handelsavtal tas upp och inte som idag en lista där endast de delar som inte kommer att vara föremål för avtalet tas upp. Sammanfattningsvis välkomnar vi ett frihandelsavtal med USA, men anser att ett sådant avtal inte får utmynna i en situation där företag kan stämma stater, där den svenska modellen skadas eller i en situation där avtalet i övrigt leder till en underminering av den svenska autonomi.

Del 4 – Ekonomiska och finansiella förbindelser

Formellt undantag från EMU

Sverigedemokraterna är skeptiska till fördragsändringen som ligger till grund för att ESM (European Stability Mechanism) ska ersätta EFSM (European Financial Stability Mechanism) samt EFSF (European Financial Stability Facility) och därefter fungera som permanent stabilitetsmekanism för euroländerna. Fördragsändringen berör huvudsakligen EMU-området men relevansen för Sveriges del bör likväl framhållas.

Sverige har i enlighet med nuvarande förordning och i enlighet med Sveriges medlemskap i EU en formell och legal skyldighet att gå med i det tredje steget i EMU och införa euron som valuta. Till skillnad från exempelvis Storbritannien och Danmark

har vi inget formellt undantag från detta. Det rimliga för svensk del i nuläget är att Sverige förhandlar fram ett formellt undantag från att införa euron som valuta, och så länge så inte är fallet nödgas vi avslå alla ändringar i linje med vad regeringen anför på området.

Kreditvärderingsinstitut

Idag är Finansinspektionen (FI) övergripande behörig myndighet för tillsynen över de finansiella marknaderna i Sverige. Regeringen avser nu att bryta denna praxis och förflytta delar av den kompetens och de befogenheter som idag ligger under FI till motsvarande myndighet på federal EU-nivå, och istället låta Esma (European Securities and Markets Authority) överta verksamheten. Den befogenhet som berörs avser tillsynen över kreditvärderingsinstitut. Proposition 2011/12:40 föreslår vidsträckt befogenheter för den federala – och därmed utom svensk kontroll och ansvarsutkrävande – myndigheten Esma. Bland annat föreslås den kunna göra ”fysiska” platsundersökningar, helt utan förhandsanmälan, och den föreslås även kunna förelägga viten för såväl fysiska som juridiska personer för att förmå dem att underkasta sig en utredning eller en undersökning. Tillika ska den även kunna delegera uppgifter till Finansinspektionen och begära olika konkreta åtgärder, exempelvis att utreda en särskild uppgift eller genomföra en platsundersökning. Av lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut framgår att ”Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut”. Men enligt proposition 2011/12:40 medför ändringsförordningen (EU) nr 513/2011, som ligger till grund för propositionen, att ”de nationella behöriga myndigheternas befogenheter och uppgifter som rör tillsyn över kreditvärderingsinstitut [upphör]. Därav följer också att de bestämmelser i lagen om kreditvärderingsinstitut som t.ex. reglerar Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa blir obsoleta och bör upphävas.” Sverigedemokraternas uppfattning är att vissa standardiseringar av regelverk som syftar till att underlätta handeln på den inre marknaden i vissa fall mycket väl kan vara av godo. I detta specifika fall rör det sig dock inte enbart om en standardisering av regelverk och förordningar, utan om en regelrätt maktförskjutning från en svensk myndighet under regeringens kontroll till motsvarande myndighet på EU-nivå – bortom regeringens kontroll. Den typen av maktförskjutning vänder vi oss emot huvudsakligen av principiella skäl, då vi ser ett egenvärde i att makten och kontrollen över det offentliga Sverige ligger under regeringen och riksdagen samt – inte minst – ytterst under det svenska folket. Med anledning av vad som ovan anförts menar vi att Finansinspektionen inte ska fräntas några befogenheter vad avser det berörda området.

Skatt på finansiella transaktioner

Sverigedemokraternas grundinställning är att skattepolitiken tillhör den nationella kompetensen. I synnerhet gäller detta den svenska momsbefrielsen avseende mindre ideella föreningar, som kommissionen vill frånta oss. Detta skulle innebära en kraftigt ökad administration och kostnader för föreningar med ytterst marginella ekonomiska medel och, i praktiken, att vissa föreningar tvingas till upplösning. Det är vår bedömning att regeringen inte driver linjen att försvara våra intressen i denna fråga tillräckligt hårt. Sverige bör ta varje tillfälle vi kan att använda vår vetorätt för att stoppa förslag som fråntar makt från Sverige att fatta beslut i frågor som bäst sköts på nationell nivå. Frågan om en internationell finanstransaktionsskatt (FTT) är relevant ur minst två aspekter. Dels är skattepolitiken en nationell angelägenhet, dels skulle en sådan skatt resultera i kapitalflykt till andra finanscentrum utanför EU och i förlängningen minska hela EU:s BNP. En dylik skatt kan i princip endast införas globalt, eller inte alls. Sverigedemokraterna vänder sig således emot den föreslagna skatten. Vi i Sverigedemokraterna är även starkt skeptiska till att koordinera vissa punktskatter på EU-nivå. Punktskatter syftar huvudsakligen till att uppnå vissa mål på exempelvis miljö- eller folkhälsoområdet. Dessa mål är en nationell angelägenhet och ska formuleras av Sveriges riksdag och i förlängningen av det svenska folket. Det innebär även att riksdagen måste sitta på verktygen för att uppnå dem. Det ovanstående bör ges regeringen till känna.

EU:s budget

Enligt tidigare vänder sig Sverigedemokraterna synnerligen starkt mot den snedförvridning som råder inom unionen där vissa länder står för de finansiella tillgångarna och andra i stort bara får ta emot pengar utan motkrav. Sveriges EU-avgift uppgick 2014 till 41,5 miljarder kronor och återflödet från EU:s budget uppgick till endast 12,2 miljarder kronor. Denna mellanskillnad på över 29 miljarder kronor är något som aldrig kommer de svenska skattebetalarna till del, och att inte fler politiska partier i Sverige upprörs över detta säger mer än något annat hur de se på hur skattemedel ska förvaltas.

Del – 5 Rättsliga och inrikes frågor

Europeisk åklagarmyndighet

En europeisk åklagarmyndighet är ett tydligt steg mot att ge mer makt till EU på bekostnad av medlemsstaterna. Sverigedemokraterna ser inget nationellt intresse av att låta utvecklingen mot en mer överstatlig union ske. Även om en europeisk åklagarmyndighet med ett begränsat ansvarsområde inledningsvis inrättas så skapar det legitimitet för ett utökat ansvar. Sverigedemokraterna vill, i fall en europeisk åklagarmyndighet föreslås, att regering bör utnyttja sitt veto.

Schengenavtalet och den fria rörligheten inom EU

Sverigedemokraterna menar att regeringen bör utreda och beskriva de negativa effekter som Schengensamarbetet och den fria rörligheten inom EU medfört för Sverige och övriga medlemsländer. Detta är viktigt då det rör negativa effekter som får anses vara så graverande att varken det nuvarande Schengenavtalet eller kommissionens arbete kan anses vara annat än ett misslyckande. I och med Sveriges fulla deltagande i Schengen har resor mellan Sverige och andra medlemsstater blivit närmast att betrakta som inrikesresor. Detta betyder att när någon eller några forcerat en svag punkt i Schengens yttre gränser är han eller hon mer eller mindre fri att resa som han eller hon vill ända fram till Sverige. Samarbetet kräver därför ett fullgott gränsskydd längs hela det geografiska området. Schengen utgör ett område som i dag har över 42 000 km externa sjögränser och 9 000 km externa landsgränser. Kommissionen och Schengensamarbetet har dessvärre misslyckats med att upprätthålla ett fullgott gränsskydd, detta har fått katastrofala följder för Sverige liksom många andra medlemsstater. Vår egen regering har erkänt att den organiserade brottsligheten bredd ut sig i Sverige just till följd av Schengens svaga gränser.

På Tullverket uppger man att majoriteten av skjutvapen som används i kriminella sammanhang kommer ifrån länder i Östeuropa utanför EU. Till det leder EU:s gränshantering till en människosmuggling med ett sannolikt lidande för enskilda, organiserad brottslighet, smuggling, illegal invandring och till en tiggeriexplosion inte minst här i Sverige.

Slutligen är det nog allmänt känt att narkotika som heroin och kokain inte härrör ifrån kokabuskar eller opiumvallmo odlade i Europa. Mycket av den tunga narkotikan i Sverige tillverkas i områden som Afghanistan och Sydamerika och förs in samma vägar som illegala invandrare och vapen – dvs. där Europas gränsskydd för tillfället är svagast. Sverigedemokraterna anser mot denna bakgrund att regeringen bör utreda och redovisa hur Schengens och EU:s misslyckade gränsskydd drabbat Sverige. Slutligen anser vi att Schengensamarbetet i sin nuvarande form omedelbart ska avvecklas eftersom gränsskyddet i dag inte fungerar.

Flyktinghjälp – vidarebosättning och humanitär hjälp

Krisen i framför allt Syrien och Irak har orsakat stort mänskligt lidande och tvingat många människor på flykt. Sverigedemokraternas åsikt är att EU bör bedriva en flyktingpolitik där utgångspunkten är att på det mest humana, effektiva och rättssäkra sättet hjälpa flest flyktingar. Istället för att hitta nya lagliga vägar att söka asyl som kan ge svåra konsekvenser som Sverige och Europa inte är redo att hantera ser vi hellre att de lagliga vägar som finns bättre används och prioriteras. Vidarebosättning genom UNHCR är en säker laglig väg som vi anser bör prioriteras högre och användas bättre, men antalet kvotflyktingar måste vara i överenskommelse med FN och inte genom överstatliga beslut i EU. Att samarbeta i gränsöverskridande frågor är en sak men en gemensam överstatlig migrationspolitik ser vi kritiskt på. Av stor vikt är också att EU prioriterar sina resurser för flyktinghjälp till att bidra generöst med humanitärt bistånd till krisens närområde där de flesta flyktingar befinner sig och behoven är akuta. EU bör också se över möjligheten att bidra med direkt stöd till samhällen i de länder som tar ett stort ansvar i flyktinghjälp genom Världsbankens fonder utformade för detta syfte. Därför anser vi att Sverige inom EU bör vara drivande i att det humanitära stödet till flyktingar i krisens närområde ska prioriteras högre.

Dublinförordningen

I regeringens skrivelse betonas värdet av det gemensamma asylsystemet där rådet och Europaparlamentet nyligen antog den omarbetade Dublinförordningen. Det är anmärkningsvärt att regeringen prisar unionens asylsystem samtidigt som den medvetet gör avsteg från den. Enligt Migrationsverket vet man i dag att ca 70 procent av de asylanter som når Sverige kommer landvägen via ett annat EU-land. Man antar vidare att en stor del av de övriga 30 procenten kommer via flyg inom unionen. Ändå var det 2013 endast ca 17 procent av asylärendena som avgjordes i enlighet med Dublinförordningen. Denna förordning är väldigt tydlig med vad som gäller – att asylprövningen ska ske i det unionsland tredjelandetsmedborgaren först kom till. Skrivelsen nämner även ett antal nya direktiv som direktivet om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd. Sin vana trogen använder regeringen dessa direktiv som en ursäkt för att ytterligare spä på den oansvariga invandringspolitik som nu råder. Regeringen väljer medvetet att inte använda sig av direktivet fullt ut med dess undantag och regleringsmöjligheter. Vi vill därför att regeringen ska ge regeringen till känna att regeringen inom EU ska verka för

att Dublinförordningen efterlevs och att Sverige också tar ansvar för att följa förordningen.

Del – 6 Sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård

Sysselsättningspolitik

När det gäller sysselsättningsstrategin inom Europa 2020 och de landspecifika rekommendationerna på sysselsättningsområdet så är det Sverigedemokraternas uppfattning att sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik i första hand är en nationell fråga som ska avgöras i Sveriges riksdag. Att dela erfarenheter av genomförda åtgärder är i och för sig välkommet, men de landspecifika rekommendationerna går långt utöver erfarenhetsutbyte och är ett direkt intrång i det nationella självbestämmandet.

Arbetsliv, arbetsmarknad och sociala frågor

Sverigedemokraterna vill försvara den svenska modellen och motverka lönedumpning på den svenska arbetsmarknaden genom att kraftigt reformera utstationeringsdirektivet. Vi vill vidare införa en borte maxgräns för hur länge en arbetstagare kan vara utstationerad i Sverige. Denna gräns bör sättas till tre månader.

Sverigedemokraterna anser att man bör införa obligatorisk månadsrapportering och anmälningsplikt för företag med utstationerad arbetskraft i Sverige. Behörig företrädare för utstationerade företag ska finnas på plats i Sverige med rätt att ingå kollektivavtal eller liknande.

Jämställdhet

Sverigedemokraterna motsätter sig kvotering och så kallad positiv särbehandling. Vi tycker naturligtvis att det är önskvärt med en jämnare könsfördelning inom bolagsstyrelser men motsätter oss att politiker på vare sig nationell eller EU-nivå inskränker företagens självklara rätt att rekrytera efter kompetens och erfarenhet. Det av EU satta målet på minst 40 % av det underrepresenterade könet i bolagsstyrelser är ett direkt hån mot duktiga och självständiga kvinnors möjlighet att ta plats på egna meriter.

Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt

Vad gäller fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt så var vi sverigedemokrater negativt inställda till detta förslag då det behandlades i socialutskottet (Socialutskottets utlåtande 2012/13:SoU8). Precis som utskottet då konstaterade så anser vi att förslaget inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Vi anser att EU har en viktig roll att främja samarbetet mellan medlemsstaterna för att motverka fattigdom och social utestängning men direkta socialpolitiska stödinsatser anser vi ska vara ett ansvar för varje medlemsstat. När fonden nu ändå är instiftad tycker vi att det är viktigt med en uppföljning för att utvärdera fondens reella effekter.

Del 7 – Konkurrenskraftsfrågor

Den inre marknadens utveckling

Sverigedemokraterna ser att den inre marknaden spelar en stor roll för tillväxt och sysselsättning. Vi anser dock att dess strukturreformer och tillväxtfrämjande åtgärder inte får vara kostnadsdrivande och därmed få negativa budgetära konsekvenser på EU-nivå eller nationell nivå. Vi har en del avvikande meningar angående delar av förslagen till SMA II. Liksom för dess föregångare kan vi inte ställa oss bakom den strategiska ansats som görs. Det vi vänder oss mot är framförallt förslagen i nyckelåtgärderna: järnvägstransporterna, energi, tillgång till finansiering samt digital inre marknad. I fråga om öppnande av järnvägstransporter från andra länder anser vi att frågeställningar angående infrastruktur och transportföretag i allt väsentligt bör hanteras på en nationell nivå. Vi ser en uppenbar problembild med extremt dyra investeringar samt vilka som ska bekosta utbyggnaden gällande en total gränsöverskridande energimarknad. Vidare beskrivs konsumentnyttan i alltför generella termer för att kunna vara direkt överförbart till alla medlemsstater.

Del 8 – Transport, telekom och energi

Höghastighetsnät

Utbyggnad av bredbandsinfrastruktur är en viktig åtgärd för att stärka den digitala inre marknaden. Åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät

välkomnas av Sverigedemokraterna, men vissa betänkligheter finns eftersom flera av förslagen i förordningen är komplexa och dessa skulle komma att påverka liksom kräva förändringar i ett flertal författningar.

Mot ovanstående bakgrund ifrågasätter vi lämpligheten i kommissionens val av regleringsform. En förordning förutses per definition bli direkt tillämplig i medlemsstaterna, och som angetts förefaller kommissionens förslag medföra behov av ett antal förändringar i nationell lagstiftning. Den föreslagna EU-regleringen bör därför ske i direktivform i stället för i form av en förordning. Vi anser vidare att förslagen i förordningen i vissa delar är omfattande och ingripande, främst vad avser markägares rättigheter och skyddet för äganderätten.

Det gemensamma luftrummet

Ett genomförande av ett gemensamt europeiskt luftrum bör kräva åtgärder på EU-nivå, men förslagen innebär att viss makt överförs från medlemsstaterna till kommissionen. Kommissionen får därmed utökade befogenheter, främst genom möjligheten att utfärda delegerade akter. De föreslagna förändringarna innebär bl.a. nya bestämmelser för rekrytering av personal till de nationella myndigheterna, att nya samarbetsformer mellan de nationella myndigheterna i form av nätverk ska införas, att kommissionens makt för att utnämna nätverksförvaltare stärks och att kommissionen lättare ska kunna kräva korrigeringsåtgärder i de av medlemsstaterna upprättade prestationsplanerna.

En långsiktig infrastrukturvision

Utbyggnaden av den europeiska infrastrukturen kommer att resultera i enorma kostnader för marknaden och för medlemsländerna, särskilt Sverige. Att säkerställa en nationell energiförsörjning i första hand och sedan genom bilaterala nationella avtal garantera tillförlitligheten för att inte bli ekonomiskt eller politiskt beroende av utomeuropeisk olja eller gas ser vi som oerhört viktigt. För att Europa ska klara klimatmålen behövs minskad användning av gas, olja och kolkraft. Detta resulterar i ett underskott på miljöproducerad el.

Att då investera i dyr decentraliserad infrastruktur för att tillgodose vindkraftssatsningar och samtidigt avveckla koldioxidsnål kärnkraft ser vi som olyckligt.

Energi

Sverige har en väl fungerande elmarknad som dessutom är relativt miljövänlig och koldioxidutsläppsnål. Att delar av Europa nu överger en stabil elmarknad till förmån för vind, kol samt utomeuropeisk gas och olja ser vi som ett stort bekymmer. Vi ser att den europeiska utvecklingen på energimarknaden kan komma att påverka oss negativt. Sverigedemokraterna ser positivt på ett energisamarbete med våra närliggande grannländer när det gäller produktion och distribution av el. Utmaningarna ligger i att säkerställa nationell och europeisk energitillgång samt långsiktig miljöutveckling och försörjningstrygghet. Stora och dyra investeringar i europeisk infrastruktur, förnybar energi och avvecklad kärnkraft för att säkerställa klimatmål ser vi som en ekonomisk orimlighet. Att lägga för stora kostnader på europeiska företag kommer att hämma den ekonomiska tillväxten och därmed minska resurser till forskning och utveckling. Vi ser att det bör ligga en balans i ekonomin och miljöåtgärderna för att skapa det långsiktigt hållbara samhället samt en långsiktig global konkurrens. Sverigedemokraterna prioriterar att säkerställa den nationella energiförsörjningen i första hand och sedan, genom bilaterala nationella avtal garantera tillförlitligheten för att inte bli ekonomiskt eller politiskt beroende av bl.a. utomeuropeisk olja eller gas.

Del 9 – Jordbruk, fiske och miljö

Den gemensamma jordbrukspolitiken

Vi eftersträvar att Sverige ska omförhandla villkoren för medlemskapet i Europeiska unionen med det långsiktiga målet att återföra beslutsmakten till Sverige. Tills vidare är det dock viktigt att vi på bästa sätt tar vara på de stöd som lantbruket kan få av EU för att stärka det svenska jordbruket. Vi motsätter oss ytterligare maktöverföring till EU och vill i stor utsträckning använda riksdagens rätt att under den tidiga granskningsperioden stoppa lagförslag eller delar av dem som inte är förenliga med subsidiaritetsprincipen. Likväl är det viktigt att försöka påverka EU:s gemensamma jordbrukspolitik i en för Sverige positiv riktning. Sverigedemokraterna anser att ingen jordbruksmark ska kunna uppbära stöd om den inte aktivt brukas. Att man kan få stöd för mark i träda trissar upp arrendeprenerna och gör det svårare för nya företag att etablera sig. Den byråkrati som idag omger EU:s regler måste förenklas och den tillsyn som utförs av svenska myndigheter ska vara rättssäker, transparent och fri från onödigt betungade byråkrati.

Sedan EU-inträdet är svensk jordbruksnäring på tillbakagång. Sverigedemokraterna motsätter sig flera av de direktiv som EU stipulerar och som får negativa återverkningar på de svenska böndernas villkor. Sverigedemokraterna vill i grunden omförhandla

avtalen för det svenska EU-medlemskapet för att på olika sätt gynna Sveriges jordbruksnäring.

Den så kallade gemensamma jordbrukspolitiken (CAP – Common Agricultural Policy) är det kanske mest ineffektiva och kostsamma inslaget i hela EU. Jordbruksstödet utgör ungefär en tredjedel av EU:s budget. Sverigedemokraterna vill helt skrota jordbruksstödet i dess nuvarande form, vilket ur ett svenskt perspektiv utgör en enorm transferering av medel från svenska skattebetalare till jordbrukare på den europeiska kontinenten. Ett avskaffande av den gemensamma jordbrukspolitiken skulle föranleda en radikal sänkning av medlemsavgifterna till EU. För svenskt vidkommande skulle istället det så kallade gårdsstödet betalas ut direkt från den svenska staten.

I utskottsarbetet har vi bland annat motsatt oss att EU ska lägga sig i andra länders jordbrukspolitik. (Statligt stöd i Republiken Cypern i form av skattebefrielse på motorbränsle som används för jordbruksändamål, 11 nov. & 15–16 dec.) Vi förhåller oss också kritiska till hur kommissionen ges befogenheter att modifiera lagstiftning utan att konsultera ministerrådet och EU-parlamentet, genom de så kallade delegerade akterna. (Kommissionens förslag om den ekologiska produktionen, 6 dec.)

Djurskydd och livsmedel

Sverigedemokraterna anser att konsumenternas förtroende för kvaliteten på livsmedlen förutsätter ett starkt djurskydd i Sverige och flexibla kontroller utifrån varje EU-medlemsstats specifika behov. Ett starkt djurskydd har även ett egenvärde då det besparar djuren det lidande som uppstår vid långa transporter och plågsamma slaktmetoder. Det bästa sättet att uppnå ett starkt djurskydd inom EU är att verka för strikta gemensamma regler vid transporter samt att gemensamt motverka undantag för plågsamma slaktmetoder. Krav på ett starkt djurskydd i Sverige får inte leda till att svenskt jordbruk konkurreras ut av jordbruk i andra EU-länder. Sverigedemokraterna anser att de svenska böndernas konkurrenskraft bör stärkas, samtidigt som ett starkt djurskydd bibehålls.

Inom ramen för EU vill Sverigedemokraterna även verka för att varje medlemsstat får införa de sjukdoms- och smittokontroller som anses nödvändiga.

Sverigedemokraterna vill därför minska kommissionens inflytande över hur, när och varför kontroller utförs i alla led i produktionskedjan samt vid import av livsmedel.

I Sveriges riksdag har Sverigedemokraterna lämnat in en motion (2014/15:2784) om förbud mot obedövad slakt. Många svenskar äter i dag kött från djur som halal- eller koscherslaktats, ofta helt utan att veta om det. Slaktmetoderna innebär kortfattat att djuren avlivas och avblodas helt utan bedövning, vilket innebär ett utdraget dödsförlopp

med onödigt lidande, smärta och ångest. Andelen kött som slaktats med dessa båda slaktmetoder är växande. I vissa producentländer slaktas till exempel allt får- och lammkött utan bedövning. I en rapport från EU-kommissionen framkommer det att närmare 75 procent av nötkreaturen inom EU slaktas utan bedövning.

Sverigedemokraterna vill verka för att Sverige ska få möjlighet till undantag som gör att vi kan stoppa importen av kött som kraftigt avviker från intentionerna i svensk djurskyddslagstiftning. Innan ett sådant undantag är på plats är det vår uppfattning att regeringen bör verka för generella förbud på EU-nivå mot dessa brutala slaktmetoder.

I samma motion (2014/15:2784) framhålls behovet av ett stärkt djurskydd, inte minst genom att vår livsmedelsproduktion måste vara konkurrenskraftig inom EU. Vi har tyvärr sett att djurtransporter både inom och utanför EU sker utan hänsyn till att det är levande varelser som fraktas. Vi vill också ha ett importförbud för animalieprodukter, där djur utsatts för ett systematiskt onödigt lidande och som strider mot intentionerna med svensk djurskyddslagstiftning.

Mjölkkrisen

Vi i Sverigedemokraterna ställer oss positiva till åtgärder som undanröjer handelshinder och underlättar export. Med anledning av den svåra situationen för mjölkbönderna har vi emellertid förordat ett tillfälligt bevarande av mjölkkvoterna under minst ett år. (Framtiden för mjölksektorn, 15–16 dec.) Vi har också uppmärksammat mjölkböndernas situation i den svenska debatten och för en politik för förbättrade villkor för lantbruket, till exempel genom lägre skatter på gödsel och diesel och genom en översyn av till exempel beteslagstiftningen. Även om jordbruket är en fråga som i många avseenden regleras inom EU är mjölkböndernas situation ett bra exempel på att även den nationella lagstiftningen har stor betydelse.

Fiske

För Sverige är fisket en viktig näring. Vi har långa fiskrika kuststräckor som Skagerrak, Kattegatt och Östersjön. Varje år fångas fisk och skaldjur, som till exempel skarpsill, sill, torsk, makrill och räkor, för i storleksordningen en miljard kronor.

Sverige har sedan urminnes tider varit en nation med traditioner inom såväl jordbruk som fiske. Vi bör sträva efter maximal långsiktig avkastning från havet genom att upprätthålla hållbara fiskepopulationer. Fisken är ju en gemensam resurs som vandrar mellan hav och som drabbas av utfiskning om man inte har nödvändiga begränsningar

och regleringar. Fiske är därför en fråga som bör regleras genom mellanstatligt och globalt samarbete, vilket i Sveriges fall innebär samarbete inom och genom EU.

Sverigedemokraterna motsätter sig emellertid stora delar av EU:s externa fiskeripolitik. Vi ifrågasätter kostnadseffektiviteten i framför allt fiskeavtalen och ser helst att avtalen inte förlängs när det gäller utvecklingsländerna. Man använder fiskeripolitiken och pengar från den gemensamma budgeten, där vi är stora nettobetalandare, för att upprätthålla en fiskeflotta, främst i Spanien och Portugal, som vid det här laget borde ha anpassats till hållbara fiskenivåer. Vi anser även att EU:s fiskeavtal över huvud taget inte går att förena med en hållbar utvecklingspolitik. EU:s fiskeflotta är dåligt kontrollerad och undergräver utvecklingsländernas möjligheter till att utveckla lokalt fiske, möjligheter till arbetstillfällen och att försörja sin egen befolkning med fisk. Sverigedemokraterna menar därför att regeringen ska verka för att avskaffa EU:s externa fiskeripolitik.

Ett exempel på denna politik är vårt avståndstagande från EU:s fiskeavtal med Madagaskar. (Partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Madagaskar, 20 nov).

Del 10 – Miljö, klimat & biologisk mångfald

Engagemang för närmiljön med plats för människan

Det som utmärker Sverigedemokraternas miljöpolitik är vårt engagemang för närmiljö, biologisk mångfald och ett öppet, varierat kulturlandskap. Vi vill se långsiktiga, seriösa satsningar på naturskyddsområden och vi värnar luft, mark och vatten. Vi vill emellertid inte ta bort människan ur bilden. Samtidigt som vi värnar naturen vill vi till exempel bevara människans närvaro på landsbygden och i glesbygden, vilket är en förutsättning för det varierande kulturlandskapet. Biologisk mångfald upprätthålls dels genom att vi vårdar orörd natur, dels genom att vi vidmakthåller ett ansvarsfullt jord- och skogsbruk. Vi vill också prioritera den marina miljön i Östersjön genom nationella och regionala insatser (motion 2014/15 2783).

Vi anser att miljöpolitiken ska regleras på EU-nivå endast i de fall frågorna inte kan hanteras nationellt. Bland annat har vi av denna anledning motsatt oss reglering av utsläpp från medelstora anläggningar. (Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar, 18 feb. & 17 dec.)

Klimatpolitik med globalt perspektiv

Sverigedemokraterna vill se klimatpolitiken i ett globalt perspektiv. Det krävs en insikt om att varken Sverige eller EU kan påverka koldioxidutsläppen i någon betydande utsträckning utan globala avtal. Sverigedemokraterna eftersträvar en miljö- och klimatpolitik baserad på humanism där alla världens människor har en okränkbar rätt att eftersträva en mer hälsosam morgondag. Vi avhåller oss emellertid från domedagsprofetior och lägger fokus på realistiska lösningar på verkliga problem.

I enlighet med motion 2014/15:2834 understryker Sverigedemokraterna att om vi på kort och lång sikt ska kunna klara vår industri och handel och därmed i förlängningen jobben och välfärden, måste vi ta med i beräkningen vad vi faktiskt släpper ut i förhållande till andra när vi beslutar om Sveriges utsläppsminskningar. I Sverige har vi sedan 70-talet minskat vår användning av fossilt bränsle bland annat genom en utfasning av användning av olja för uppvärmning. Detta har tillsammans med en nästan koldioxidfri elproduktion resulterat i att vi i princip har den industrialiserade världens lägsta utsläpp per capita, detta trots vårt kalla klimat. Sverige står därmed för mellan 0,1 och 0,2 procent av världens totala utsläpp av växthusgaser och därför anser vi inte att Sverige ska krävas på större utsläppsminskningar än andra länder.

Ifrågasättande av föregångspolitiken

Regeringens linje vid förhandlingar i EU och på global nivå måste vara att de som släpper ut mest också gör de största åtagandena vad gäller att minska sina utsläpp när det kommer till fördelningen av bördan inom EU och resten av världen. Svensk klimatpolitik har länge byggt på att Sverige ska gå före och besluta om betydligt större utsläppsminskningar av koldioxid än andra länder. Tanken bakom detta är att Sverige på detta sätt ska kunna påverka andra länder i samma riktning. Problemet med denna strategi är att det inte finns något som tyder på att den fungerar. Det finns ingen forskning på området som tyder på att denna föregångspolitik på något sätt bidrar till minskade utsläpp. Enligt teorin om koldioxidläckage kan det till och med vara så att denna politik bidrar till att öka utsläppen i andra länder. Enligt EU-kommissionen bidrar varje procentuell ökning av elpriset till en minskning av exporten med 1,6 % vilket understryker vikten av att upprätthålla god konkurrenskraft inom EU. Om det blir dyrare att tillverka varor i Sverige och Europa är risken stor att företag istället flyttar till andra länder med lägre energipriser.

Klimatpolitik och markanvändning

Sverigedemokraterna anser att LULUCF (land use, land use change and forestry) ska ingå i medlemsstaternas mål om utsläpp av klimatgaser. Detta är viktigt för att uppnå rättvisa villkor och stimulera till ansvarsfull skogspolitik. Emellertid ser vi det som märkligt om medlemsstaterna efter förhandlingar endast kan tillgodoräkna sig nya förändringar av markanvändning. Utgångspunkten måste givetvis vara att fastställa nationernas faktiska nettoutsläpp inklusive markanvändning och sedan utgå ifrån dessa nya siffror i samtliga beräkningar.

Mål för förnybart och kärnkraft

Forskning har visat att bindande mål för förnybart inom EU kraftigt kan öka kostnaderna utan att utsläppen minskar. I realiteten betyder det att omställning till så kallad förnybar energi i realiteten kan leda till höjda utsläpp av klimatgaser. Tyskland är ett tydligt exempel på detta där kolkraften byggs ut i stor skala trots världens mest ambitiösa satsningar på sol- och vindkraft. I ljuset av detta är det märkligt att kärnkraftens betydelse över huvud taget inte finns med i diskussionen. Att kärnkraften som är att betrakta som klimatneutral ställs vid sidan av det som kallas ”förnybart” slår oerhört fel. Vi i Sverigedemokraterna vänder oss därför mot bindande mål för förnybart bränsle och energieffektivisering samt för mål om en koldioxidneutral fordonsflotta.

Återta makten över viltvården

Sverigedemokraterna är positivt inställda till den jakt och viltvård som bedrivs i Sverige. Emellertid vänder vi oss i enlighet med motion 2014/15:2496 mot att EU dikterar svensk viltförvaltning. Sverige hade redan före EU-inträdet en viltförvaltning som var ett föredöme för resten av världen och ser inga mervärden i att EU numera dikterar förutsättningarna. I frågor som berör viltförvaltning anser vi att det nationella parlamentet alltid ska ha sista ordet och att regeringen därmed tydligt ska verka för att Sverige återtar beslutsmakten för de frågor som ryms inom art- och habitatsdirektivet och fågeldirektivet.

Del 11 – Utbildning, ungdom, kultur och idrott

Kultur

Kulturpolitiken bör snarast möjligt återgå till att vara ett område som uteslutande hanteras av de nationella, regionala och lokala parlamenten. Tills detta har blivit verklighet är det av största vikt att regeringen verkar för att den europeiska kulturpolitiken bedrivs med största möjliga respekt för skattebetalarnas pengar, subsidiaritetsprincipen och nationernas kulturella särarter. Den överstatliga kulturpolitiken används i dag som ett verktyg för att ovanifrån försöka skapa en artificiell europeisk identitet som inte efterfrågas av medborgarna. Program som syftar till bevarandet av kulturell särprägel främjar i stället kulturell utslätning. Programmen prioriterar även rörlighet och dialog över gränserna i stället för kulturen i sig. Således framstår det som om rörligheten och det gränsöverskridande samarbetet är egennyttiga ändamål och inte kulturen.

Angående programmet ”Ett Europa för medborgarna” kan vi endast konstatera att utgångspunkten för programmet intar en föraktfull inställning till en stor del av EU:s medborgare. Grundbulten i programmet är tanken att om EU informerar medborgarna om EU:s förträfflighet så kan dessa välinformerade individer knappast inta en EU-kritisk hållning. Sverigedemokraterna anser att detta är ett tankefel av episka proportioner. Mer information om EU:s institutioner torde närmast leda till ett folkligt upprop om EU:s avskaffande. Det är föraktfullt att inte ta farhågorna och skepsisen hos en stor del av medlemsstaterna på allvar.

Sverigedemokraterna anser att regeringen ska verka för att såväl det kreativa Europas försök till skapande av en EU-identitet och ett Europa för medborgarna formas om så att det verkligen används för att bevara de nationella identiteterna och varje medlemsstats kulturella särart samt att EU:s marknadsföring av sin egen förträfflighet inte används inom Sveriges gränser.

Idrott

Det faktum att starka krafter inom unionen verkar för att delar av idrottspolitiken ska lyftas upp på överstatlig nivå är mycket oroväckande. Det måste betraktas som än mer oroande att EU presenterar rådsrekommendationer på idrottens område och därigenom hur Sverige och svenska ideella föreningar på sikt ska anordna och organisera idrotten. Detta belyser såväl det generella problemet med tvingande överstatlighet som det faktum att idrottslivet i de europeiska länderna är organiserat på helt olika sätt och att det därför inte är möjligt att med bibehållen kvalitet pressa in alla länder i samma form. Regeringen bör kompromisslöst arbeta för att idrottspolitiken förblir en nationell angelägenhet.

Horisont 2020

Horisont 2020 är ett mycket stort och omfattande program som syftar till en gemensam utbildningspolitik för Europa. Programmet ska styra utbildningsväsendet på ett mycket omfattande sätt och beröra sådana saker som skolelever som kommer efter i sin utbildning samt åtgärder mot att vissa elever hoppar av gymnasiet. Vissa delar av Horisont 2020 ska också vara öppet för tredjeländer, som alltså ska få ta del av EU-avgiften. Generellt ska EU:s forskningsmedel stanna inom EU. Hela 36 miljarder euro ska satsas på sociala utmaningar, och hela programmet är budgeterat till 80 miljarder euro, vilket är en enorm kostnad. Horisont 2020 innehåller många bra reformer och förslag, men en del av dessa genomförs bäst på nationell nivå. Kostnaderna som är beräknade för detta stora program är enligt Sverigedemokraterna direkt oacceptabla. Sverigedemokraterna vill att satsningar enbart ska göras på excellens, dvs. på de främsta forskningscentrumen, för att få bästa möjliga resultat för avsatta medel.

Erasmus för alla

Erasmus för alla är ett delprogram under Horisont 2020 och innehåller delvis samma problematiska program som Horisont 2020. Pengar ska enligt programmet slussas från EU:s budget till länder som inte är med i EU och är med och finansierar EU:s budget. Dessutom innehåller Erasmus en lång rad förslag som bäst löses på nationell nivå. Exempel på sådana förslag är att synpunkter lämnas på nationella läroplaner samt hur enskilda medlemsländer bäst ska hjälpa elever med ogynnsam bakgrund.

Julia Kronlid (SD)

Björn Söder (SD)